

In memoriam: AB Johan Groeneveld MD, PhD, 1955 – 2016

Mervyn Singer

Professor of Intensive Care Medicine at University College London

Johan Groeneveld - a huge and premature loss of a great and lovely man. My abiding memories of Johan are his unbridled enthusiasm, his charm, the bounce in his step, the twinkle in his eye and the zest in his voice, He had a truly inquisitive mind,

a love of debate, a deep knowledge base, an unerring ability to question flawed dogma, and a friendship that was embracing.

I shall miss him.

geanalyseerd konden worden. Na weken ploeteren was de database compleet en vol trots konden de eerste resultaten getoond worden. Binnen enkele uren kende Johan de database beter dan degene die hem gemaakt had, en bleken meer verbanden aantoonbaar dan tevoren werd vermoed. In de veronderstelling dat je lekker bezig was geweest, was het dan ook moeilijk de teleurstelling te verbergen als je geconfronteerd werd met je eigen beperkte intelligentie wanneer Johan in een mum van tijd opheldering kon geven over een vraagstuk waar je al tijden mee worstelde.

Resultaten van onderzoek op de juiste wijze verwoorden, was één van Johan zijn grote talenten. Met de uitkomsten van de gezamenlijke statistische analyses werd een moedige start gemaakt, en na lezen en herlezen kon het manuscript ter beoordeling naar Johan, alvorens het naar de coauteurs ging. Het manuscript kon op twee manieren retour komen. Meestal in hard copy – met op de titelpagina de woorden: “Bijna goed, JG”, de daaropvolgende pagina’s vol met strepen, aantekeningen en toevoegingen met rode of blauwe pen. Of digitaal. Angstig opende je dan het door hem gecorrigeerde manuscript na conversie in Word en opnieuw bleek: de opmaak van het stuk was volledig teniet gedaan ten gevolge van zijn eerder genoemde voorliefde voor WordPerfect 5.1. Tabellen schots en scheef en referenties volledig door elkaar heen. Maar altijd was het manuscript beter dan daarvoor. En eigenlijk was het voor coauteurs na een dergelijke revisie bijna onmogelijk om nog verbeteringen aan te brengen.

“Scherp formuleren en geen ruimte laten voor dubbelzinnigheid!” Dat eerste deed hij altijd, ook als het geen manuscript betrof, het laatste bewaarde hij slechts voor de wetenschap. Want aan de bar na een congres, een etentje aan de Singel, of met een biertje tijdens een afdelingsuitje, was de vermakelijkheid groot met zijn snedige opmerkingen en dubbelzinnige grappen.

Beste Johan, een ding is zeker: zonder jou was het nooit gelukt. Het verrichten van een promotieonderzoek is een zaak van volhardendheid, maar ook van intensieve begeleiding. Je (bijna neurotische) gedrevenheid werkt inspirerend en je analytisch talent is bewonderenswaardig. Ik heb veel van je mogen leren (In: Dankwoord proefschrift Ronald Trof).

Beste Johan, “een actief lid verslapt nooit”, waren de gevleugelde woorden die je dikwijls tegen me sprak wanneer het mij allengs te moede werd als ik mijn perfect gewaande manuscript toch weer vol rode strepen en aanwijzingen terug kreeg. Een glimlach kon ik dan toch niet onderdrukken. Je gedrevenheid en analytisch vermogen zijn al in vele dankwoorden geprezen, maar het plezier dat je hebt in het doen van onderzoek werkt nog het meest aanstekelijk (In: Dankwoord proefschrift Alexander Cornet)

We zullen Johan missen om zijn gedrevenheid en nieuwsgierigheid, om zijn analytisch vermogen en scherpe pen, maar ook om zijn humor, hartelijkheid en zijn aangename gezelschap op ontspannen momenten. Een markante persoonlijkheid is niet meer.